

STATSMINISTERENS KONTOR

Informasjonssekretær Øivind Østang - Tlf.: (02) 11 90 18/11 90 11, privat (02) 22 28 01

SPERREFRIST 05.09.87 kl. 10.00

DATO 04.09.87

— PRESSEUTDRAG

—
1 Her følger utdrag av statsminister Gro Harlem Brundtlands for-
2 drag under et faglig/politisk møte i Drammen lørdag 5. septem-
3 kl. 10.00:

4 "Ved inngangen til dette tiåret utropte Landsorganisasjone
5 1980-årene til "mulighetenes tiår".

6 Og 1980-årene ble faktisk mulighetenes tiår. De startet m
7 en sterk økonomi, overskudd i utenriksøkonomien, fallende
8 prisstigning, og lav arbeidsledighet. Milliardbeløpene strømme
9 inn i norsk økonomi pga en høy oljepris etter de store
10 investeringene som ble gjort i 70-åra. Men hvor ble disse
mulighetene av under Høyres ledelse? Hvor satte de spor etter
seg? På gale steder.

Derfor ble Arbeiderpartiets program foran valget i 1985:
vekst for Norge.

1 I stedet for et krafttak for forskning og utvikling, for
2 styrket næringsliv og satsing på sentrale velferdsområder, fikk
3 vi den høyeste arbeidsledighet på flere tiår. Deretter fikk vi
4 kraftig vekst i det private forbruket, en økning på 40 milliard
5 på to år.

6 Hvis den borgerlige regjeringen hadde styrt økonomien
7 bedre, hadde vi sluppet den store arbeidsledigheten og kunnet
8 bruke noen av disse milliardene til å bedre innsatsen for et
9 framtidsrettet næringsliv, i helsevesenet og eldreomsorgen, og
10 barnehageutbyggingen. Da ville vi i dag stått langt bedre rustet
til å møte alle de nye behovene.

11 De fem årene vi hadde borgerlig regjering - i det som
12 skulle ha vært mulighetenes tiår - hadde vi i virkeligheten
13 reformpause. For mulighetene ble ikke utnyttet. Den eneste sto-
14 reform som ble gjennomført i denne perioden, var det

fagbevegelsen selv som fikk kjempet fram gjennom arbeidstidsforkortelsen våren 1986.

Reformer er derfor viktigere enn før, og det er samtidig mer krevende, fordi mange av de mulighetene Norge hadde, ble forskuslet ved at ressursene ble brukt på en for sterk og skjevt fordelt vekst i det private forbruket - og ikke på sentrale velferdsoppgaver og utbygging av vårt næringsliv.

Nå har vi mye å ta igjen. Nå er det tid for reformer på et bredt felt. Derfor valgte vi i fjor brukte "tid for reformer" som slagord under 1. mai-feiringen. Det var dette Jan P. Syse satte fullstendig på hodet i debatten her i Drammen onsdag.

1. mai i fjor var det allerede klart at vi fikk regjeringsskifte, og vi gikk i gang med et omfattende reformarbeid - midt i en økonomisk krise.

Vi har stukket ut en ny kurs. Reformarbeidet er i gang. Skattesystemet er lagt om. Nå skal vi skal gå videre. Innsatser for et fremtidsrettet næringsliv, forskning og utvikling er økt sterkt, i tråd med vårt handlingsprogram for næringslivet. Svangerskapspermisjonen og barnehageutbyggingen er økt. Vi har satt i gang et omfattende reformarbeid i helsevesenet og vi har skjermet kommuner og fylker for innstramminger. Vi har lagt fram nye planer for ytterligere forbedringer i helsevesenet og bedre barnehagedekning.

• • •

Jeg er glad for at vi har fått støtte og aktiv medvirkning fra fagbevegelsens side i arbeidet med å rette opp norsk økonomi. Fagbevegelsen viste under inntektsoppgjøret et betydelig samfunnsansvar. Den gikk foran og kom med et viktig bidrag til trygge sysselsettingen og til å bedre landets økonomiske situasjon. Det var samtidig et viktig signal til alle andre grupper om å vise samfunnssolidaritet.

Nå kommer resultatene, og det er de som teller. Importen synker og eksporten øker. Vi produserer mer og forbruker mindre. Underskuddene blir mindre. Prisstigningen avtar. Vi må tilbake til 60-årene for å finne lavere prisstigning enn den vi har hatt de siste månedene. Også i distriktene er utviklingen snudd og fraflyttingen avtar.

Dette viser at den felles innsats vi nå gjør i vårt land, den peker framover og ut av krisen. Det nytter. Likevel er det langt fram. Derfor gjelder det at vi fortsatt står sammen og gjennomfører en nødvendig reformpolitikk for at vi skal kunne gå inn i 90-åra, ikke bare som et rikt samfunn, men som et trygt samfunn med nye muligheter og et styrket næringsliv som peker framover og sikrer de nye generasjonenes behov.

Derfor må vi ikke nå forskusle det som er oppnådd, men holde fast på den kursen som er lagt.

For Høyreledelsen er erkjennelsen av den økonomiske krise vi var bragt inn i vinteren 1986 nå i valgkampen plutselig blitt helt borte. Det har vi ikke lenger råd til, sa Høyre om skattelettelse for bare 10 måneder siden. Men nå lover de igjen skattelettelse til alle, og samtidig økt innsats i helsevesenet i skolen, i barnehageutbyggingen og til miljøtiltak.

Det de nå anviser som vei ut av krisen - var den politikk de førte da de hadde ansvaret - og som nettopp førte oss inn i krisen. Og de tiltak Høyre kritiserer mest, er de som har vært mest effektive for å snu utviklingen.

Innad i Høyre selv stilles det nå alvorlige spørsmål ved partiets egne holdninger. Høyre-kandidater som kanskje skal sitt med ansvaret i kommuner og fylker sier som rett er: Det er ikke tid for nye skattelettelse.

Fra Høyres side får vi nok en gang høre at hensikten ved skattelettelse ikke er at det skal bli større privat forbruk, men at det i stedet skal føre til lavere lønnstillegg slik at konkurransevnen styrkes. Men vi vet at Høyres skattelette fører til en skjev fordeling. Under Willoch fikk de mest størst skattelette samtidig de høyeste inntektstilleggene.

Fagbevegelsen har erfart dette. Også i tiden som kommer vil vi være best tjent med et nært samarbeid om å styrke økonomien, sikre grunnlaget for sysselsetting, fordeling og velferd, sikre de verdiene den faglige og politiske arbeiderbevegelse til alle tider har stått sammen om."